

DRAAIBOEK

BALIE AVOND

JUNI 2004

KO van den BOSCH

1.	Intro. (muziek Wim Conradi)	5
2.	Sex Welcome Internotiaaal (Martin) muziek Wim	6
3.	Ouverture (Ko) afgebroken door muziek The Ex	7
4.	Vier Elementen (Rayman?)	8
5.	Aarsschaafsel & Korrelfotze (Carla en Raymonde)	9 - 17
6.	Exiaans Intermezzo	18
7.	Brullen naar de Maan (Ko en Raymonde) muziek The Ex	19 - 21
8.	Gestolen Indiaan (Raymonde)	22 - 25
9.	Waiting for Sabrina (Ko)	26 - 27
10.	Modern (Martin?)	28
11.	Romeo en Julia (Raymonde en Rayman)	29 - 32
12.	De `Lul van de Conductor (Ko)	33 - 34
13.	Gasten	35

Gerben Hellinga
Noraly Beyer
Ko van den Bosch

muziek The Ex

Pauze

muziek Wim Conradi

Ola Mafaalani
Paul kempers

14.	Dronken Zeeman (Rayman en Martin)	36 - 37
15.	Tattoo (Martin)	38 - 39
16.	Televisie (Rayman)	40 - 41
17.	Inkijkoperatie (Raymonde)	42
18.	Well Fucked Up Love (Ko) muziek The Ex ?	43
19.	Ik Rook mijn Sony (Ko) muziek The Ex ?	44
20.	We Hebben een Kind Gemaakt (Ko)	45 - 46
21.	Augurk Augurk Worst Augurk (Martin)	47 - 49
22.	Fuga on Frankenstein (Ko)	50 - 51
23.	Pygmalion	52 - 54
24.	The End (Rayman, Ko, Martin) Dit was Alex d'Electrique bedankt voor de aandacht	55 - 56
25.	Outro & The Ex	

TONEELBEELD

Verdeeld over het podium hangen tl/bakken. Er staan twee grote tafels, één voor rechts, één halverwege midden. Op de tafel halverwege staat een houten stoel met een gevouwen binnenband tussen de poten. Onder de tafel staat een batterij gastanks. Met wat gevarieerde lampen, twee hangende tl- bakken daarboven. Op verschillende hoogtes hangen de maes-pils uithangborden. The Ex staat achter op het speelvlak. Hier en daar zweven de gekleurde vlakken van GAGA. Helemaal achterop staat de hoogtezoon. Qua lichtplan iets eenvoudigs: als plekken op beide tafels wat front, op het kathedr, midvoor, en op de band. Gecompleteerd met een totaal.

SCENE 1:

INTRO

Inloop van het publiek. Tl-bakken flikkeren wat. Acteurs hangen op het podium rond.

SCENE 2: SEX WELCOME INTERNATIONAAL (Bezets Gebied 2002)

Introductie: sexpaleisscene uit Bezets Gebied. Voor op het podium hangen twee vlakken met geschakelde tl-bakken. Ze knipperen nerveus. Martin komt met knipperlichtjasje naar voren. Op de achtergrond kreunt het luchtalarm. Puffjes rook worden naar binnen gezogen en in lichtbanen buiten geslingerd.

Geluid: Bezets Gebied openingSEXpaleis.

MARTIN:

Fuckiefuckie, you mister, with my sister
clean sister
real fuckie on stage
afterwards yes open
open for you with
not one but two legs
yes you
you will black before your eyes
before one round
KO Okay you
clean sheets
clean sheetsyes
Two girls free tissues and live music
you come in without two girls
and you go out without two girls and but the tissues
with name printed of Esmeralda
Esmeralda cracks nut with bum
and strangles small rats with cunt
I comes within a girl
so she sleeps
then I went to her dokter
and he says
clean sheets
free drinks after the first
and a t-shirt
free tissues
hard liquor
hard liquor
for almost nothing
hard liquor for free
with girl
hard liquor for free and nude girls and free tissues

Harde cut naar KO aan tafel.

KO:

Pompeï door de eeuwen heen. Een Umberto Ecologie.
In 79 na christus werd Pompeï totaal verwoest.
Daarna was het een paar eeuwen rustig
Totdat in 1748 alles werd opgegraven

Pompeï was een stad met aardig wat druk op de ketel
zodat de mensen in de ogen van ons
moderne westerlingen Vreemde dingen deden
Ze dansten op de vulkaan

Natuurlijk was de laatste wals de lavastroom die 79 na christus
van de Vesuvius afstroomde
De asregen daalde over de hele dansvloer neer
Iedereen die kon dansen was de lul
Iedereen die niet kon dansen trouwens ook

En wat werd Er in 1748 opgegraven.
Een vreemde wereld
een hele vreemde wereld
Ze groeven op een meisje dat dacht dat ze een zeemeermin was
maar in werkelijkheid al half was opgegeten door een enorme haai
en ze groeven gaten op met rumba's en tango's
en in de kamer van de pedofiel
troffen ze een driekwartsmaat

En ach
een zeeziek kind met een waterhoofd
zo groot dat er haaien in rondzwommen met meisjes in hun bek die dachten dat ze
zeemeerminnen waren
En grote draaikolken groeven ze op
met blikjes sardientjes
die paniekerig in het rondzwommen aangedreven als zij werden door hun eigen opgewonden
sleuteltjes

En in een groot gat groeven ze een school met haring op
en bij het aanbreken van de dag schoot de haring kuit op kniehoogte

In de as van Pompeï heerste een koortsachtige drukte.

SCENE 4:**VIER ELEMENTEN (Gehavend 2003)**

KO aan tafel, alleen tl-bak boven tafel aan.

KO:

Ik werk
altijd vanuit vier elementen
aarde
water
en vuur

Drie
ik werk altijd vanuit drie elementen
aarde
water
vuur en lucht

Toch vier
ik werk het liefst met VIER elementen
aardewatervuuren
lucht

Ik heb wel eens geprobeerd
te werken met ALLE elementen
maar dat zijn er 168
dat is geen doen
en goud of zilver gaat nog wel
of koolstof
maar iridium of argon
ik ben ermee gestopt de voorstellingen werden er niet helderder op
Op het eind van het repetitieproces bleef ik altijd met de edelgassen zitten
en zyklon b
Vier elementen dus
aarde water en vuur
en zyklon b
nee lucht
Heerlijk om mee te werken
allemaal schone materialen
Niks mis mee
maar het was allemaal bullshit
Bleek helemaal niks met de werkelijkheid van doen te hebben
Bloed diesel cognac en goedkope aftershave zijn veel betere elementen om mee te werken
Of haat jaloezie geilheid en televisiereclames
Of tabak, leer, jazz en porno
Cue
harde cut fade in 0 seconden
meteen de beat erin
en daar volledig tegenin spelen
Ik eiste volledige opbouwloosheid
PURE VORM !!!

SCENE 5: AARSSCHAAFSEL & KORRELFOTZE (Doorgefokt 2003)

Twee dames staan op een hondenveldje.

De hondenriemen zijn veruitgerekt de coulissen in. Zo nu en dan bewegen de riemen of geven de dames een venijnige ruk.

MEVR. KORRELFOTZE:

Kazan!

Kazan!

Weg bij die kinderen

Voordat je het weet staat die tegen een kleuter aan te rijden

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Hij is erg lief met kinderen

MEVR. KORRELFOTZE:

Die kleuters hebben daar geen gevoel voor

Gaan ze janken en voordat je het weet staat er zo'n debiele vader

of een hysterische moeder tegen je aan te schreeuwen

Alsof hondensperma dodelijk is voor zo'n kind

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Die honden vinden dat toch leuk

MEVR. KORRELFOTZE:

Klerelijers

Moet ik hem dan een muilkorf geven

worden ze juist vals

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Respect

voor elkaar

voor de natuur

Ik heb er zo'n behoefte aan respect

alleen je krijgt het niet

niet meer

Het is geen vanzelfsprekendheid meer dat je het krijgt

Vroeger wel

Had je respect

van anderen

Kon je het verliezen

maar dan moest je er echt een klotenzooi van maken door je huis in de hens te zetten met je acht kinderen erbij

of je hond aan de halsband in een boom te hangen

of op straat te gaan staan op plateauzolen en een kapotte nylonkous, te zwaar opgemaakt en

praatjes beginnen met mannen achter naar beneden gedraaide raampjes, terwijl je ene hand je

jurk optilt en je andere hand onder het strakgespannen elastiek van je fluoriserend roze

broekje ritmisch aan het bewegen gaat terwijl je kreunt en langzaam op één been gaat staan

met iets opgetrokken knie

Ja dan wilden mensen nog wel

RESPECT verliezen
maar anders niet
Had je het gewoon.
Toch mevrouw Korrelfotze

MEVR. KORRELFOTZE:
Was helemaal geen probleem
respect
Was geen item

MEVR. AARSSCHAAFSEL:
Maar het is verloren gegaan

MEVR. KORRELFOTZE:
Je hebt niks
als je er niet hard voor werkt heb je niks

MEVR. AARSSCHAAFSEL:
Ik heb er hard voor gewerkt
op mijn rug
op mijn buik
op handen en voeten
voorovergebogen over een tafel
voorovergebogen over een motorkap
over zwarte ruggen
over witte ruggen
voorovergebogen over mevrouw Piskop die altijd zo hysterisch schreeuwt
maar respect ho maar
Hoe ze het verdienen weet ik niet
maar het komt nog zelden in het wild voor

MEVR. KORRELFOTZE:
Ach mevrouw Aarsschaafsel
ik weet er toch alles van als het ware

MEVR. AARSSCHAAFSEL:
Als het ware inderdaad

MEVR. KORRELFOTZE:
Inderdaad als het ware

MEVR. AARSSCHAAFSEL:
Jij weet daar toch alles van

MEVR. KORRELFOTZE:
Ik dacht dat het aan mijn uiterlijk lag
dat ik het niet kreeg

MEVR. AARSSCHAAFSEL:
Wat mankeert er godverdomme aan je uiterlijk

MEVR. KORRELFOTZE:

Leg me dat godverdomme maar eens even uit

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ik hoef jou godverdomme toch niet uit te leggen dat het niet aan je uiterlijk ligt

MEVR. KORRELFOTZE:

Natuurlijk hoef jij mij dat godverdomme niet uit te leggen
maar toen wel

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ja toen wel

MEVR. KORRELFOTZE:

Toen had je me dat godverdomme wel even moeten uitleggen
omdat ik zo depressief als de neten was

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Maar dat kon toen niet
toen jij depressief was

MEVR. KORRELFOTZE:

Nee dat weet ik ook wel
toen ik depressief was

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Omdat ik het ziekenhuis ingeslagen was

MEVR. KORRELFOTZE:

Toen ik depressief was
omdat ik mezelf lelijk vond

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Hoe haal je het in je hoofd mevrouw Korrelfotze

MEVR. KORRELFOTZE:

Nou ja het was ook niet niks
toen met die borst
dat die eraf moest
Anders zou het uitzaaien
Nou
wat doe je dan
Nou
Nou
Nou
Nou
Nou

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Nou wat

MEVR. KORRELFOTZE:

Als je de keuze hebt

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Welke keuze

MEVR. KORRELFOTZE:

De keuze of dat het gaat uitzaaien
of dat het eraf gaat

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ik heb nooit een keuze gehad
in mijn leven
Ik genomen, verhandeld, verkracht
Dat is nooit een keuze geweest

MEVR. KORRELFOTZE:

Ja maar het was geen echte keuze
omdat de dokter zei dat ik zou uitzaaien
alsie er niet afging
En aangezien het lente was
en alles sowieso
als een imbeciel aan het groeien is
dacht ik haal het eraf
Maar ik vond het wel zonde omdat ik er zo trots op was

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Kon je zijn ook
zo wat een bos hout

MEVR. KORRELFOTZE:

Nou!

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Wat een dooie jopen

MEVR. KORRELFOTZE:

Daar zijn heel wat dodelijke verkeersongelukken door veroorzaakt toen ik op de baan aan het
werk was

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ja daar kwamen heel wat middenklasse auto's met piepende remmen tot stilstand voor jouw
borsten

MEVR. KORRELFOTZE:

Die piepende remmen, dat brekende glas, dat verfrommelde staal, het gekreun van die
beklemd rakende mannen

die hele symphonie van een dodelijk ongeluk was als het ware

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Als het ware dat kan je gerust zeggen

MEVR. KORRELFOTZE:

Als het ware één grote hommage aan mijn borsten

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

OMDAT ze zo groot waren

MEVR. KORRELFOTZE:

Juist omdat ze zo groot waren

En niet alleen waren ze groot

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Neeeeee!!!

MEVR. KORRELFOTZE:

Alles zat ook op zijn plek

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

ONDANKS dat ze groot waren

MEVR. KORRELFOTZE:

De tepels stonden er fier boven op

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Precies

MEVR. KORRELFOTZE:

Ze hingen er niet halfzacht onder

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Nee

MEVR. KORRELFOTZE:

Ze stonden er fier boven op

en niet NAAST het tepelhofje

nee er MIDDEN in

en ze zeiden hallo

tegen iedereen

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Tegen iedereen zeiden ze fier hallo

hallo

hallo

hallo

hallo

MEVR. KORRELFOTZE:

En als ze een goeie bui hadden zeiden ze Comment ca va

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ze zeiden gewoon comment ca va, mevrouw Korrelfotze
En dan piepten de remmen
en kwamen de middenklassers tot stilstand
en dan rook het de hele nacht naar verbrand rubber

MEVR. KORRELFOTZE:

En dat was echt niet van de condooms

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Maar ja

MEVR. KORRELFOTZE:

Ik was er zo trots op

Mevrouw Korrelfotze begint te huilen

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Nou niet janken

mevrouw Korrelfotze blijft huilen

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Niet janken!!!
Waarom jank je nou

MEVR. KORRELFOTZE:

Omdat die dokter zou aardig was

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Dokters zijn altijd aardig

MEVR. KORRELFOTZE:

Hij raakte me zo zacht aan
en hij zei dat hij het ook jammer vond

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Niet janken

MEVR. KORRELFOTZE:

Hij bood aan me een beurt te geven
voordat hij hem eraf zou snijden

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ik neem iets humaan niet snel in de mond
maar dit vind ik iets humaan

MEVR. KORRELFOTZE:

Ik vond het zo'n troostrijke gedachte
dat hij ondanks dat ik misschien al uitgezaaid was
mij als het ware

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Als het ware inderdaad

MEVR. KORRELFOTZE:

Als een vrouw bleef zien
En ik zei ga je maar te buiten binnen in mij.

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Waarschijnlijk is dat psychisch jou redding geweest

MEVR. KORRELFOTZE:

Dat weet ik wel zeker dat dat psychisch mijn redding is geweest mevrouw Aarsschaafsel
en toen ik wakker werd had hij nog een verrassing in zijn petto

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Wat een schat

MEVR. KORRELFOTZE:

Hij had er een andere borst aangenaaid
Kijk

*Mevrouw Korrelfotze haalt een slappe zwarte hangborst uit haar décolleté. Mevrouw
Aarsschaafsel kijkt en valt even stil*

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Mevrouw Korrelfotze

MEVR. KORRELFOTZE:

Ja mevrouw Aarsschaafsel

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Dat is een zwarte borst

MEVR. KORRELFOTZE:

Hij heeft er heel veel werk aan besteed

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Die borst is zwart

MEVR. KORRELFOTZE:

En dat klopt ook wel
het lidteken kan je nauwelijks zien

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Nee het lidteken zie je niet

Je ziet alleen dat er een zwarte borst aan een witte vrouw genaaid is

MEVR. KORRELFOTZE:

Maar de hechtingen zie je niet

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

HOEWEL ik de hechtingen niet zie
denk ik toch dat het daar gebeurd is.
waar de witte jij overgaat in de zwarte borst
Zijn er geen afstotingsreacties mevrouw Korrelfotze

MEVR. KORRELFOTZE:

Er zijn geen afstotingsreacties mevrouw Aarsschaafsel
de borst houdt zich angstvallig aan mij vast
en is bereid te integreren
HOEWEL dat een moeilijk woord is.

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

En waar komt dat ding vandaan

MEVR. KORRELFOTZE:

Van een bolletjesslikster
De dokter vertelde mij dat hij bij het in de kont neuken van de bolletjesslikster op weerstand
stuitte
maar dat hij uit liefde voor mij doorgedaan is
en dat er toen een bolletje geknapt is
Hij vermeldde daarbij dat de vrouw in kwestie
zo hysterisch schreeuwde
dat hij ondanks zijn geloof in eigen kunnen
wel moest aannemen dat ze fakete
En wij in onze business weten
dat gestudeerde mannen daar meteen doorheen prikken.

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Kut ja die hebben dat meteen door

MEVR. KORRELFOTZE:

Daarom hou ik het bij gestudeerde mannen altijd klein
niet schreeuwen
niet gillen
niet verkramp kijken
Neeeeee
klein houden
even zuchten
een kleine pauze
misschien een naturel glimlachje
en dank je wel zeggen

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Mevrouw Korrelfotze je haalt me de woorden uit mijn mond

MEVR. KORRELFOTZE:

En ik kan je zeggen

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Kan je gerust zeggen

MEVR. KORRELFOTZE:

Dat als het ware

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Dat je gerust als het ware kan zeggen

MEVR. KORRELFOTZE:

Dat deze zwarte jongen bij mij beter af is
dan bij die bolletjeslickende imbeciel
Het enige wat mij nog zorgen baart
is dat bij warm weer veel vliegen op uitgerekend mijn zwarte borst afkomen
omdat de vliegen dat nu eenmaal gewend zijn

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Om over zwarte hangborsten te lopen

MEVR. KORRELFOTZE:

Ik reken dat de vliegen niet aan
want die hebben geen hersens
of tenminste hele kleine
Nee ik reken dat de gekleurde medemens aan
omdat die er gedurende de evolutie te weinig aandacht aan hebben besteed om de vliegen
duidelijk te maken
waar ze wel en waar ze niet op kunnen gaan zitten
Maar als ik regelmatig de vliegenspray gebruik is er niks aan de hand.
Dan is die vliegenvrij voor als de mannen komen
en dan kunnen zij er op gaan zitten

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Zo is het maar net mevrouw Korrelfotze

MEVR. KORRELFOTZE:

Persoonlijke hygiëne hoeft niet duur te kosten
Mevrouw Aarsschaafsel ik zie dat je hond is uitgepoept

MEVR. AARSSCHAAFSEL:

Ja het heeft even geduurd maar hij is ook niet de jongste meer
maar geestelijk is hij nog helemaal op orde
Hij weet gewoon dat als ie op een junk poept
ik er niet achteraan hoef met mijn schepje

SCENE 6:

EXIAANS INTERMEZZO

The Ex spelen twee nummers

SCENE 7:**BRULLEN NAAR DE MAAN (Achterlanden 2002)**

Nepneger. In combinatie met THE EX ?

INBOORLING:

Van huis uit ben ik behoorlijk wild
vroeger stond ik regelmatig op een rotspunt naar de maan te brullen
jaja
Ik heb soul
en soul
soul zweeft

VROUW:

Kan ik dat ook

INBOORLING:

Kan je wat

VROUW:

Zweven echt zweven
In plaats van vallen en denken dat je zweeft
Ik wil op het dak gaan staan en naar de maan brullen

INBOORLING:

Het is in ieder geval beter je longen daarvoor te gebruiken
dan dat zuurstofloze gezeik elke dag
Soul reikt omhoog naar de hemel
en het licht van de hemel raakt je ogen aan
en dringt binnen in je knar
in je kersenpit
Daaar daar daar
komt dat licht terecht
maar
in die knar daar liggen de hersenen zo gekronkeld en verfrommeld
dat je heel veel licht nodig hebt om die schemertoestand helder en eenvoudig te maken, je
moet brullen naar de maan, je moet reiken naar de zon en de sterren, naar alle hoge
lichtbronnen en zo nu en dan moet je een leeuw mollen, want je moet natuurlijk ook de aarde
in de gaten blijven houden

Jullie zijn de hemel vergeten
jullie hebben plafonds gemaakt
met daaronder systeemplafonds
met daaronder lichtbakken
zodat je gebukt moet gaan
Jullie hebben buizen in de grond gelegd
en daaroverheen fundamenteen gemaakt
met daaroverheen isolatie
en daaroverheen harde vloeren
en daaroverheen lopen jullie op hoge hakken
en de ruimte boven jullie hoofden wordt steeds lager

en in plaats van naar boven te kijken
kijken jullie recht voor uit
naar de televisie of de klok
en jullie reiken niet meer naar een droom
maar jullie graaien
en graaien doe je alleen in het platte vlak
Jullie hebben zoveel moeite gedaan om de aarde rond te krijgen
en nu maken jullie hem weer plat
Jullie hebben het gevoel voor ruimte verloren

VROUW:

Kan je me helpen

INBOORLING:

Ik heb niet zoveel tijd meer
Maar ik heb hier wel een leuk godinnetje voor je

De Inboorling haalt uit een oude krant een merkwaardig afgodsbeeld tevoorschijn: een houten godin met spijkers erin geslagen

INBOORLING:

Het is een zwaar medicijn
Het is een godin
van hout
maar toch een godin

VROUW:

Is dit ook design

INBOORLING:

Ja maar van het rauwe soort
Zelf gesneden uit het hout van een apenboom
Met spijkers zie je wel
Het is de godin van pijn
en stof en vet mag er gewoon in blijven zitten
daardoor leeft ze
Als je nog eens een kip over hebt
of een fles bier
of een kaars
gewoon eroverheen gieten
Voor de rest is het een hele makkelijke godin
voor haar geslacht heeft mijn derde vrouw model gestaan
en de tieten zijn van Jennifer Lopez
dus dat zit wel snor

VROUW:

en die spijkers

INBOORLING:

Die heb ik er persoonlijk ingeramd

anders is ze niet werkzaam

VROUW:

Werkzaam voor wat

INBOORLING:

Het hout moet pijn lijden
en jij moet pijn lijden
anders krijg je het niet

VROUW:

Krijg ik wat niet

INBOORLING:

Het leven
Als je geen pijn lijdt krijg je het niet

De inboorling haalt wat bier en zakt wat weg.

de Vrouw zet een plaatje op en schenkt zichzelf zwiingend een bijzonder groot glas cognac in.

SCHOONMAAKSTER:

Medelijden is iets raars
het is een gevoel.
Een gevoel is het
jaaaaaa.
Zit ik nu te wachten
Waarop.
Op dat het medelijden weer overgaat.
Of dat er iets voor in de plaats komt.
Paniek
onzekerheid.
God wat heb ik met hem lopen slepen.
Twee kratten bier en zestig blikjes kadaver
Dat is ook zwaar
maar niet zo zwaar als een halfdode indiaan.
Scheef ben ik.
Zou dat nog recht trekken.
Ik heb hem rechtop in mijn mop-wagen gezet
en ben het doodssanatorium uitgereden
omdat hij de laatste was
hadden ze gezegd
moesten ze voorzichtig met hem zijn.
Ze hebben lang naar hem staan kijken
gewacht hebben ze op een beweging
een woord.
Maar hij bleef maar in coma
daar kwam hij niet meer uit
en toen heb ik een scheutje medelijden gekregen
en ging het vreselijk schuimen in mijn
en dacht ik
hij moet hier weg
En zij maakten zich al klaar.
Wij moeten in hem kijken
en weten wat hij denkt
Zei meneer de hersendokter
terwijl hij zich steriliseerde
En de beitels
en zagen werden ook al gesteriliseerd
en de indiaan bleef maar in coma
En alle machines gingen aan
en ik zat aan het kijken
als alle machines aangingen
en rubberen dingen in glazen buizen
aan het bewegen zaten
En alle dokters
keken naar de roentgen-foto
van wat er in de Comanche zat

en terwijl iedereen zijn ogen de kost gaf
om niet middenin de Comanche
de weg kwijt te raken
En alle verpleegsters hadden
blinddoeken voor
want ze mochten niet gewaar worden
wat er in de Comanche zat
en wat hij dacht en aan het dromen lag
Want dan zou zijn hoofd misschien besmettelijk worden
en was er snel van een epidemie spraken.
Omdat vrouwen nu eenmaal bevattelijker zijn
voor verwarrende gedachten en grote vrijheid
daarom dat ze gaan schoonmaken
zodat het ordelijk is.
En terwijl de verpleegsters met hun blinddoeken
hun handen stonden aan het steriliseren
en de hersendokters keken verbaasd naar de foto van de Comanche
en de verpl....
en toen heb ik de Comanche gestolen
en met een dweil over zijn hoofd
in mijn mop-wagen gezet.
Omdat ik het niet meer aan kon zien
en ik dacht
nu is het uit
uit uit uit.
Zo'n kostbaar hoofd
zo'n wijsheid
wilden zij de beitel inzetten
en de zaag en de boor
Zij wilden wel even dat eitje pellen.
Aan mij dachten ze niet
want ik ben stom
en ik heb een grote onwetendheid
onder de leden
alsof ik niet wemel van gedachten
en dromen en gevoelens
zich niet door mijn lichaam
aan het verspreiden zitten.

Maar nu heeft zij toch wel
een grote spijt over zich gekregen.
Net als mensen wel meer een grote spijt in hun lendenen
krijgen wanneer ze op een warme dag
teveel aan elkaar zitten
en zonder dat anderen het weten
of echtgenotes daarbij zijn
iets met elkaar doen in de caravan.
Dan verkeren zij in grote spijt.
En wordt de caravan van schaamplaat
en nep eikenhout

en is het alleen een vodje
waar je nog vele jaren je plezier uit moet knippen
wat er niet meer is.

Ja
ik heb de Comanche gestolen
Welke schoonmaakster
heeft de kans
een dromende Indiaan te stelen.
Hij komt niet thuis van zijn werk
om mij te stikken
met zijn tv
en te stikken
met zijn doelloosheid
en te stikken
met alles
wat zijn lichaam laat vallen
de zwaarte te stikken.
Of bijvoorbeeld als de caravan
de wagen het ravijn in trekt.
En de man haar stikt
van woede en kwaadheid
die hij al een jarenlang
aan het opdweilen is
op de zaak.
Alles wat de Comanche doet
heeft geen gewicht
geen zwaarte.
Dat zweeft.
Daar kan je makkelijk onder dweilen.
Dat droomt
Dat stikt niet.
Dat ademt
Daar hoopt geen stof op
dat ruikt naar ruimte
dat ruikt niet naar stik
Dat zweeft daarboven
en tussen de sterren
Daar kan je naar boven naar kijken
als je staat te dweilen
kan zij daar naar kijken
en haar handen kunnen de dromen proberen te pakken
misschien niet aanraken
Maar zij kan op haar tenen staan
en zich lang maken
en haar armen worden langer en langer
en haar ogen krijgen een licht
en haar bloed gaat stromen
En in het reiken naar de droom van de Comanche
als zij daar bij probeert te horen

gaat ze gloeien
en wordt ze meer
en mooier
als de Elle
waar ook iedereen lang is
omdat ze naar dromen gerekt hebben.
En waar de ogen helder zijn
omdat ze alles hebben zien zweven
zonder zwaarte
zonder stof.
En de comanche kan dat dromen
en zij zweeft mee
en halverwege is het al mooier
dan gebogen naar de grond.

*De SCHOONMAAKSTER pakt de kratten bier
en de blikjes kattevoer en verdwijnt.*

ALLART:

Sabrina was wel een beetje getikt
maar had enorme lange benen
Normalerwijs begrepen Sabrina en ik
elkaar maar half
maar dat was voor mij al ruim voldoende
om haar mijn hele leven mee te dragen
Ze zei dat ik haar nooit alleen moest laten
ze zei dat we minnaars waren
ze zei dat mijn jasjes haar goed stonden
ze zei dat ze bang was zonder mij
ze zei dat ze bang was met mij
ze zei dat het pijn deed
maar daar kon ik dus helemaal NIKS mee
Fles leeggedronken
haar laten liggen
deur uitgelopen
want ik dacht op het podium mijn cue te horen
bleek niet het geval te zijn
Ik terug naar de kleedkamer
Was ze koud en stijf
heb ik de ramen van de kleedkamer dichtgetimmerd
balken ervoor
en daar dekens tussen
want ze was nog steeds koud
en daar plastic overheen
Alle kieren heb ik dichtgestopt
en het papier van kranten
en uit boeken
heb ik met tanden verscheurd
en gekauwd
en met spuug vermalen tot papierpap
en in de kieren gespuugd
en met een lepel vast aangedrukt
Er was geen tocht en geen lucht en het was een blokhut
dus ik bel Beckett
Ik zeg Beckett
die Godot ...
Welke Godot zegt Beckett
Jij weet best welke Godot ik bedoel, Beckett
De lijn is slecht zegt Beckett
ik zeg
die Godot speelt-ie dood of is-ie dood
even is het stil aan de andere kant van de lijn
Ik zeg Beckett ben je daar nog
Hij is dood zegt-ie
Ik zeg Godot is toch een anagram

Hij zegt ja
Ik zeg een anagram van Sabrina
Hij zegt leuk dat het je is opgevallen
Ik zeg
ik weet genoeg
stop maar met wachten
ze ligt hier in de kleedkamer
en is onder mijn hoede
Ik pas goed op haar
en ik ren terug naar de kleedkamer
waar Sabrina lag en heb de deur dichtgetimmerd
en toen de burens klaagden
heb ik gezegd
dat ik duizend ratten
tegen een conceptueel kunstwerk
aan het timmeren was
en toen was het meteen stil
want dat ging ze boven de pet.
En toen heb ik de blokhut afgesloten
en het theater volgestort met cement
en de toegangen geblokkeerd met ongebruikte teksten
en de televisie uitgevonden
zodat ze hier niks meer te zoeken zouden hebben
En de archeologen van de toekomst
komen met carnavalsmutsen
en kwastjes
en zullen het theater openbreken
en haar vinden
op haar uitgedoofde podium
met de whisky flessen daaromheen
zeven
omdat zij daar als Sneeuwwitje ligt

SCENE 9:

MODERN (Vitale Delen 1989)

Act met het charisma-stokje.

Deze avond heeft dat dat dat dat dat
Dat dat

Dat wat

Dat KALEIDOSCOPISCH MODERNE !!!
Bakstenen transformatorhuisje: modern
Pararubberen snelbinders: modern
Stoel: ouderwets
Blik spinazie: modern
Steunzool: modern
Bumper: modern
Bumpers: ouderwets
Televisie: ouderwets
Rookfauteuil: modern
Haarvet: ouderwets
Schroevendraaierset: ouderwets
Kropsla: modern
Actualiteit: ouderwets
Mohairen sextruitje: modern
Rijglaarzen ... rijglaarsjes ... rijglaarsjes: van alle tijden
Cryptogram: modern
Manou bankstel: modern
Zweep: d'r over

Muziakaal afbreeksel.

ROMEO zit op een stoel die op een tafel staat, JULIA zit op de tafel. Tussen de poten van de stoel is een vrachtwagen binnenband gepropt.

ROMEO:

Ben jij moe?

JULIA:

Ik?

ROMEO:

Ja, moe.

Ben jij moe?

JULIA:

Niet moe

ROMEO:

Niet moe

JULIA:

Nee

ROMEO:

Uitgewoond?

JULIA:

Dat is erger

ROMEO:

Ergers dan wat?

JULIA:

Dan moe.

Uitgewoond is erger dan moe

ROMEO:

Ja. Moe heeft iets heldhaftigs. Daar staat een huis. Het huis is moe. Dapper huis. Zij biedt ruimtes aan. Mensen vertoeven. Het huis vindt het niet erg. Het geheim van de goede gastvrouw ,,

JULIA:

Daar staat een huis. Het huis is uitgewoond omdat de pater familias van een groot asociaal gezin zijn kindertjes gedurende drie jaar heeft gedwongen om muren en houtwerk met een pannensponsje te bewerken.

Het huis is uitgewoond.

Waar zit daar de heroïek.

ROMEO:

Daar staat een huis. Als het een balkon zou hebben zou zij Julia zijn.

JULIA:

Huize Julia. De pater familias komt 's nachts
Met zijn pannensponsje

ROMEO:

Het huis zegt: Kijk uit Julia! Kijk uit Julia!.
Het huis ziet alles
Het huis ziet
's nachts
alles

JULIA:

Het huis is 's nachts klaarwakker

ROMEO:

Juist 's nachts

JULIA:

Juist 's nachts is het huis klaarwakker !

ROMEO:

Het huis moet 's nachts zijn muren omhoog houden

JULIA:

Een sterke veste!

ROMEO:

Het ziet 's nachts een nachtmerrie

JULIA:

Een nachtmerrie HOEWEL het huis wakker is

ROMEO:

Het geheim van de goede gastvrouw!

JULIA:

De pater familias knielt met zijn pannensponsje naast het bed van Julia

ROMEO:

Alleen de goede gastvrouw ziet

JULIA:

Hij schuurt met zijn pannensponsje de huid van Julia
Tussen de schouderbladen

ROMEO:

Elke nacht schuurt hij de huid van Julia tussen de schouderbladen

JULIA:

Het huis ziet het toch!

ROMEO:

Overdag groeit de huid van Julia weer aan

JULIA:

's Nachts

ROMEO:

Waarom groeit Julia geen eelt?

Hoornen plaat, harder dan haar vaders pannensponsje. Het huis gilt en huilt

JULIA:

Romeo is het tuinhokje. Zijn rits gaat open en dicht.

De hond op zijn schildje zegt:

Hier waak ik

Met perslucht wordt langzaam de binnenband onder de stoel opgepompt.

ROMEO:

Maar het huis heeft geen balkon

JULIA:

Zij kon ook nooit Julia zijn.

Zij was uitgewoond

ROMEO:

Julia niet

JULIA:

Niet wat?

ROMEO:

Julia was niet uitgewoond

JULIA:

Nee!

Julia was niet uitgewoond

ROMEO:

Julia was moe

JULIA:

Moe

Overdag moest ze weefsel aanmaken

Tussen haar schouderbladen

ROMEO:

Tussen haar schouderbladen
Waar haar vingers niet bijkonden

JULIA:

Julia was moe

ROMEO:

Ik ben uitgewoond

Perslucht full speed aan.

Band zwelt, stoel klapt uitelkaar

Black out.

In het donker treinentrack uit Onthoofde Hand

SCENE 11:**DE LUL VAN DE CONDUCTEUR (Onthoofde Hand 1993)**

Op een rangeerterrein
Komt een trein tot stilstand
Het gesprek valt stil en splitst zich.
Een deel van de reizigers loopt naar voren
Naar de conducteur
En eist dat de trein zich weer in beweging zet
Waar naar toe?
Vraagt de conducteur
Voor de zekerheid
En hoewel er niks was afgesproken
Roept iedereen:
Naar de Hel !!! We willen naar de Hel !!!
Ok zegt de conducteur
Maar om onderweg de weg niet kwijt te raken
Bind ik mijn lul om deze paal
Die rekt dan wel mee en zo raken we nooit onszelf kwijt.
Iedereen is wild enthousiast
De conducteur bindt zijn lul om de paal
De trein zet zich langzaam in beweging
De conducteur lacht dapper
Oostwaarts
Oostwaarts, wissels.
Sporen oostwaarts.
Dagen verstrijken
De lul van de conducteur wordt langer en langer
Manhaftig knipt hij nog kaartjes
Daar waar hij erbij kan
De trein kruipt over het spoor
De dieselmotoren hebben het duidelijk moeilijk
met de weefsels van de conducteur
Taaie zwellichamen spotten met de cilinders
Zijn cellen zijn getraind
De conducteur heeft consciëntieus gemasturbeerd

Een nietsvermoedende boer
Op een trekker komt aangereden

De cellen verzetten zich
Tegen het traagdraaiende mechaniek van de locomotief
De lul van de conducteur rekt en rekt

Een nietsvermoedende boer
Op een trekker nadert een spoorwegovergang
De boer lacht
De conducteur lacht
Lacht en zweet
Lacht zweet en knipt kaartjes
En ziet hoe zijn roede verdwijnt aan de horizon

Kijk uit
Nietsvermoedende boer op je trekker
Daar ligt
Rek, rek
Span
Span, rek, elast
De draad van Ariadne
De laatste navelstreng naar de bewoonde wereld
Rek span elast!

Nog even aait het laatste zonlicht
Over de vlijmscherpe ploegmessen
Van de nietsvermoedende boer op zijn trekker
Maar het is te laat
De boer kruist de overgang
En de vlijmscherpe messen snijden in één keer
Door de lul van de conducteur heen
Die schiet dwars door alle coupés
Hij knipt nog snel even wat kaartjes
In het voorbijgaan
En dan vliegt hij over de locomotief
Het spoor
Het landschap
De mijnevelden
De vastgelopen hulpkonvoien
De loslopende dode kindertjes
En de verbaasd kijkende debielen
En slaat dwars door
De poorten van de Hel
Een smerige engel vangt hem op
De smerige engel
Heeft een nat stompje sigaar in de mond
Een slecht zittende toupet
Een stoma
Gaten in zijn lichaam
En steunzolen
De smerige engel lijkt op een nieuwslezer
De smerige engel kijkt naar het bloederige slangetje
Dat uit de gulp van de conducteur hangt
Hij zegt:
Ik zal die eindjes voor je aan elkaar knopen
De smerige engel pakt datgene
Wat is overgebleven van de lul van de conducteur
Slaat het om de nek van de conducteur
En wurgt hem
Een treurig verhaal
Maar waar gebeurd

GASTEN

Gerben Hellinga over Alex

Noraly Beyer over Alex

Ko van den Bosch over schrijven

Muzikaal outro door The Ex

PAUZE

Inloopmuziek Count Conradi

Ola Mafaalani over Alex

Paul Kempers columnnt

Overgang naar DRONKEN ZEEMAN met muziek van Count Conradi

De DRONKEN ZEEMAN (Martin Hofstra) probeert zich staande te houden op baby-olie. HARVEY (Rayman Thiry) staat naar hem te kijken.

HARVEY:

Geef me je hand
Ik wacht net zolang
Tot je me een hand geeft

De DRONKEN ZEEMAN kijkt glazig naar de uitgestoken hand van HARVEY. Hij bestudeert de hand alsof die niet aan HARVEY vast zit.

DRONKEN ZEEMAN:

Ik herken die hand niet

HARVEY:

Dit is de hand die je dronken voerde
Elke nacht
Die al die nachten gebaren naast je heeft gemaakt
Met de vingers geklikt voor een vol glas
Dit is de hand die je opving als je van je barkruk viel
Dit is de hand die je wees naar de sterren
Om te navigeren
Over die hopeloze oceaan van alcohol
Dronken Zeeman ben je dat nu al vergeten?
Ben je vergeten hoe je reizen
Steeds fantastischer werden
Naarmate je meer zoop?
Naarmate je meer zoop werden je reizen koortsiger
Benauwder en verwarder
We hebben veel gelachen

DRONKEN ZEEMAN:

Ik weet het niet meer
Ik ga op de kade staan misschien dat ik terugkom

DRONKEN ZEEMAN verdwijnt door deur en begint een kroegentocht. Misschien kunnen we de deuren van de Balie-zaal gebruiken. Is de muziek daar nog van

HARVEY:

Dat is de Dronken Zeeman
Kades, havens en zeeën
Bestaan voor hem niet meer
Hij gaat aan aan de bar staan en bestelt er nog één
en begint zijn heilloze trip over een draaiende wereld
Dover
Calais
Casablanca

Ivoorkust
Shanghai
Suez
Singapore
Sauza
Beefeaters
Jameson
Stolichnaya
Johnny Walker
Hij komt nooit meer thuis
verstekeling op zijn eigen dronkemansschip
niemand op de brug.

DRONKEN ZEEMAN komt laatste deur uit en geeft over. Hij kruipt naar buiten en glibbert over zijn eigen kots.

DRONKEN ZEEMAN (Martin Hofstra) valt half uit deur. Hij krabbelt op en kruipt rondjes.

DRONKEN ZEEMAN:

Ik zeg tegen die tatoeëerder:
Ronnie, zo heette de toetoeëerder
Ronnie Nuttiwong, half-chinees
Ronnie, zeg ik,
ga eens op mijn buik zitten en leg je oor op mijn borst.
Hoor je dat, Ronnie.
Zo klinkt het hart van een man in love.
Luister er goed naar
en tatoeëer er maar op los.
Maar Ronnie pakte een kleverige plastic map uit de kast
met hitsige polaroids: zijn standaardrepertoire
Ik zeg
wacht even Ronnie
wacht even.
Jij luistert
naar mijn hart
het hart van een man in love
en geeft de liefde weer
van dat hart
Ronnie kijkt mij aan.
En, Ronnie, ik wil dat mijn roos
als er gesoisantneufd wordt
dat zij er iets in ziet.
Ronnie, de half-chinees kijkt mij aan
legt zijn plastic map weg
en gaat aan het werk.
Hij luistert en werkt
Hij luistert
en werkt
Vijf uur lang doorsta ik helse pijnen.

Die avond zeg ik niks tegen mijn vriendin
ik bestel champagne
ik zeg dat ik van haar hou
ik bestel weer champagne
zij zegt dat ze van mij houdt
ik bestel nootjes
Ze warmt op
ik maak grapjes,
ze koelt af,
meer champagne, gil ik
en gooi mijn been over haar heen
druk mijn onderlichaam door de tafel.
Voordat ik het weet
staan we tegenover elkaar in een schimmelige kamertje.

Zonder haar handen te gebruiken doet ze haar naaldhakken uit.
Ze is wild, ze stoomt, ze typhoont zich om mij heen.
Met haar lippen maakt ze knoop voor knoop
mijn uniformjasje los.
Met glazige ogen bijt ik me vast
in de rits van haar jurk
en trek hem in een keer open
slash
Lip ertussen
Ik ruk hem eruit
de hele onderlip
tot aan de navel scheurt die los.
alles hangt tussen haar ruts
op haar rig.
Gillend draai ik me om
wild uitzwaaierend zweet
Ik sla mijn handen in mijn shirt
en ruk in een haal
het loshangende vel van mijn borst en buikvlies
tot aan mijn ruggegraat open
Ik trek het los van de bindweefsels
Bloedspetters spuiten door de kamer
witte vetschollen kruipen langs mijn dijen naar beneden
Alleen de manchetknoopjes van mijn polsslagaderen
zitten nog vast
Ik bijt ze door
Gnaw!
en met de kronkelende
slagaderlijke bloedpijpjes nog in de mondhoeken
roep ik met tranende ogen
Kijk schat, liefde met duizenden naaldjes in mijn huid gestoken
met in ieder gat een inktejaculatietje.

Ze stopt haar handen in haar naaldhakken
en loopt op haar handen de deur uit.
Ik slik mijn slagadertjes door
en staar haar na.
Heb ik iets verkeerd gezegd?
Ik kijk naar de afbeelding
die Ronny, de half-chinees,
in mijn huid geslacht heeft
een koekoeksklok
hoe ik mijn huid ook draai
het blijft een koekoeksklok
4000 dollar voor een ordinaire koekoeksklok.
Het is mijn dag niet.
Ik stop de twee condooms in mijn oren en ga slapen.
Alleen een zeeman weet wat liefde is.

HARVEY staat bij een tl-bak die aan en uitgaat

HARVEY:

Televisie gaat aan
Ik zie een vrouw
Met twee afgehakte armen
Ze zegt dat ze Maria heet
Dat zou kunnen
Maar waar zijn haar armen
Televisie gaat uit

Black out.

Televisie gaat aan
Ik zie een vrouw
Met twee afgehakte armen
Ze zegt dat ze Maria heet
Twee armen worden maanden later teruggevonden
Op een vuilnisbelt
De armen leefden
Maar Maria was dood
Televisie gaat uit

Black out

Televisie gaat aan
Ik zie een vrouw
Met twee afgehakte armen
In haar handen
Televisie gaat uit

Black out

Televisie gaat aan
Ik zie een vrouw
Met twee afgehakte armen
Ze zegt dat ze maria heet
Maria met de afgehakte armen
Zij kan pianospelen met haar tenen
En een noot kraken met haar billen

Black out

Ik zie een vrouw
Van de wereld
Dat zie je zo
Zij is niet tevreden

Niet tevreden over haar huid
Dat geeft helemaal niet
Want daar zijn zelfjes voor

Ik zie een kind
Het is een aardig kind
O het maakt een vlek
Een vlek op zijn broek
Dat geeft helemaal niet
Zijn moeder is een vrouw van de wereld
Dat zie je zo
Zij steekt zijn kleine handjes
In de broodrooster
AH! Daar is vader
Hij snijdt met zijn nieuwe stanleymes
Een gleuf in het jongetje
En steekt hem erin

Televisie gaat aan
Testbeeld
Maar wat testen ze eigenlijk?
Wanneer komen de resultaten
De rapporten?
Een conclusie is toch niet teveel gevraagd.

EVA (Raymonde) op

EVA:

De hele haven zat vast
overal geheime diensten
undercovers
inkijkoperaties
lijkschouwers
Ik heb me via de daken
en een dieselstation kunnen redden
door heel stil te liggen
terwijl ze voorbij gingen
heb ik geen kreun gegeven
terwijl ik een verloren gewaande kogel in mijn been had
moest ik door het struikgewas
op het braakliggende terrein
en overal waren lichten en sirenes
De proef kleurde blauw
dus het was goed spul
wat een paar keer versneden zou kunnen worden
ik heb het uit de container gehaald
en naar het theater gebracht
we hebben rubber ballen gevuld
en plastic zakken in vagina's gestopt
Daar ergens ben ik geraakt
ik ben blijven liggen
op het braakliggende terrein
al bloedend
totdat alles gestold en gezwollen was
de sirenes waren verderop
bij het dieselstation heb ik een auto gejat
het was een decorstuk en makkelijk mee te nemen
het braakliggende terrein was ook een decorstuk
zelfs het bloed uit mijn been bleek nep.
Bij nadere beschouwing was het been ook niet echt.
Ik was er ingeluisd voordat ik goed en wel leefde
terwijl ik me toch degelijk had ingeleefd
in de hoofdpersoon
maar dat bleek iemand anders te zijn.
Hij was neergeschoten
maar bij hem knielde een vrouw die huilde
terwijl een neon-uithangbord knipperde
Boven stond de eerste man op de maan
Ik nam haastig alles mee
Het is goed spul
Dat doet in het theater
zeker vier keer de straatwaarde.

SCENE 17:

WELL FUCKED UP LOVE (Well Fucked Up Play 2002)

(Ko) Misschien met een EXIAANS walsje?

Ik heb jou gekust
ik heb jou genomen
ik heb je gedragen geslagen gesust
we hebben gefeest
we hebben gedronken
we hebben elkaar gehaald gebracht en geblust

Je heet Biancababy
of Wendy Priscilla
maar dat kan ik niet weten want ik ken je nog niet
Je komt wiegend binnen
met rammelend goud
met een klevende jurk die alles net houdt

De tik van je naaldhak
prikt recht in mijn hart
de dans van je tepels gaat recht naar mijn zak
je heupen ze komen
dansend voorbij
en alles straalt aan je baby
alles schijnt door
en ik zeg je Biancababy
of Wendypriscilla
alle telescopen op heldere plekken
staan gericht op het verkeerde heelal
geen melkweg schoner
dan jij in die jurk van zilver
in die rokerige bar

*EX speelt door en de muziek valt langzamerhand uit elkaar
Of wordt een soort groove met een walking base,
Iets wat bij het volgende nummer past*

Dit is het volgende nummer. (Ko)

Dus ik rook mijn Sony op terwijl ik een literpak Oil of Ulaz leegdrink waarna ik een sprint moet trekken naar de grote porceleinen Pamper. Ik haal een Mercedes Benz tussen mijn bilspleet door en probeer de schade te beperken met Wetties en een handvol wattenstaafjes. Ik spuit een fles Marlboro leeg om vervolgens de berg ellende weg te spoelen met een schuimende plas Heineken. Dan trek ik de pin uit de Wc-eend, werp hem naar binnen en gooi de deur dicht.

Ik ruk mijn Calvin Klein uit mijn broek en bel een vage kennis om hem gelukkige Durex te wensen.

Wat is er in GODSNAAM met de mensen aan de hand.

Vervolgens gooi ik er een Lorealletje in en stap in mijn Johnny Walker. Plankgas rijdt ik de Calvé binnen. Het is Iglo en het regent, maar dat geeft niet als je maar hard genoeg rijdt ga JIJ niet op de DINGEN af, maar komen de DINGEN naar JOU toe.

Ik steek een nieuwe Sony op en inhaleer de Dalai-Lama. Onderweg slik ik wat Shell en lach naar een Revlonslet met een Sanexnazipoedel die in een trillende boog een Miele draait, waardoor ik de macht over het stuur verlies en mij in een Milkana te pletter rij.

Wat is er in GODSNAAM met de mensen aan de hand.

Verder, verder met tramlijn 501 naar Levi's, maar die zit zo vol met bezopen Zeemannen en H&Emmers dat ik twee pakken Blue Band naar binnen moet gooien om mezelf naar binnen te kunnen glibberen, Puma's jatten Gucci's, handjes gaan in Armani-pakken en komen voor de dag met mobiele Toyota's WAAR VEELS TE HARD IN GESPROKEN WORDT.

Camelbobbels in Pepejeans worden weggekneet met Niveahandjes en Snickerlachjes.

Waardoor ik tot aan mijn DURACEL sexueel ontstoken raak wat ik alleen kan afkoelen met een glas IBM en een shot Ikea.

Ik kom uit de tram, doe een Hugo Boss stapje opzij bij het eerste Canonkadaver maar de Philipsjunk trap ik vol op zijn GGDsmoel. Volkomen in shock loop ik de trappen op naar mijn Drum waar

op de televisie

op alle kanalen Hyundaiporno uitgezonden wordt

met keiharde M&Mtepels bovenop hun siliconen Danones

Ik besluit mijn Hansaplast af te trekken. Mijn hele Bodyshop draait op volle toeren en ik scheer mijn BIG BROTHER tot aan het KRUIDVAT. Mona kleddert ongecontroleerd en wordt verspreid door de ventilator op standje drie,

DANK JE JAN DES BOUVRIE.

Ik grijp mijn Plakcontrol en ik Braun de hele handel schoon.

Nog even de Roxasect vliegenstrip tussen mijn tanden doorhalen en dan val ik met een ValdiSperti

in mijn

AU PING.

Muziek valt uit elkaar, impro met tekst.

SCENE 19: WE HEBBEN EEN KIND GEMAAKT (Waarom Huilen Babies 2002)

(Ko)

We hebben een kind gemaakt
en het kind is gaan lopen
maar niemand weet waar naartoe
en iedereen weet dat het kwaadaardig is
maar je maakt je eigen kind niet dood
want je weet niet of je betere kinderen kan maken
en we willen wel vechten
maar niemand weet meer waarvoor
omdat alles smoezelig geworden is
en iedereen bang is te verliezen
waar ze zo hard voor gewerkt hebben
We leven in een dictatuur zonder dictator
en er is een doorlopende oorlog gaande
waar wij alleen maar naar kijken
terwijl het laatste restje van de wereld kapot gaat
Het is deze kutoorlog die mensen de wereld overjaagt steeds verder van huis en ze begraven
hun doden onderweg
en vluchten zo ver dat ze vergeten waar ze hun doden hebben gelaten
Later worden er flats, parkeerplaatsen en supermarkten overheen gebouwd
en niet om de doden te herinneren
maar om ze te vergeten
Nieuwe steden worden over de mensen heen gebouwd
Nieuwe steden om weer plat te gooien, zodat iedereen weer moet gaan zoeken naar restjes van
vroeger om die in een deken te wikkelen of in een plastic tas te proppen en verder te vluchten
Ik begrijp het niet

Waarom huilen babies als ze geboren worden
Waarom huilen ze
zo onbedaarlijk
Wat is hun verdriet
Hoeveel verdriet kunnen ze hebben terwijl ze nog niks weten of meegemaakt hebben
Al die babies die hebben hier al rond gelopen
die zijn hier al gestorven en die hebben alle ellende, alle leugens en alle shit allang gezien
ze proberen het nog een keer omdat hoop nu eenmaal de eigenschap van babies is
ze komen naar buiten en zien in één blik:
Shit er is niks veranderd
maar dan is het te laat
dan moeten ze zich een heel leven lang door al die shit heen om weer dood te mogen.

We moeten ons eigen kind dood maken
ook al loopt het aardig
ook al heeft het mooi blond haar
en de stralendste blauwe ogen
en de meest ongeschonden ledematen
een prachtig koekoeksjong
dat iedereen uit het nest gooit

Misschien moeten we het mooiste wat we voortgebracht hebben
uit het nest mieteren
om
begrijpt u
Wij zijn ergens begonnen
en eigenlijk was het een schok
dat u daar instonk
dat had niemand verwacht
en in plaats dat u ook schrok
en vluchtte
bleef u zitten
waardoor wij wel verder moesten rommelen
en van de pestzenuwen
zijn we toen maar dingen gaan doen en maken
en meer dingen
en een hele kosmos van dingen
want het één roept het ander op
en je probeert wel eerlijk te zijn
maar soms lukt dat niet en roep de ene leugen de andere op
dan wordt het vaag en verward
en dan kan je wel allerlei technieken toe passen
om de pijn te verzachten
maar dat werkt alleen voor jezelf en niet voor iedereen
U kunt iets doen
en als we allemaal wat doen
dan komen de babies misschien weer lachend op aarde
als kleine Buddha's
en lachen naar andere Buddha's
die wat verderop in de zandbak zitten.

SCENE 20:

AUGURK AUGURK WORST AUGURK (Gaga 2004)

SJON (Rayman Thiry) staat in het donker voor een kleine vloerspot. MICKEY (Martin Hofstra) off stage

SJON:

Mickey

Waar is de sandwichspread

Mickeygodverdomme waar is de sandwichspread

MICKEY:

In de ijskast

SJON:

Natuurlijk is-ie niet in de ijskast

anders had ik hem wel gevonden

Heb jij hem in je handen gehad

MICKEY:

Ja

SJON:

Wat ja

MICKEY:

Vanmorgen

SJON:

Waar heb je die FUCKINGSPREAD dan gelaten

MICKEY:

In de ijskast

MICKEY komt naast SJON staan.

MICKEY:

Heb je de sandwichspread al

SJON:

Natuurlijk niet

Ik zit in mijn zelf aan het praten

ik praat me door het sandwichspread moment heen

omdat die er niet is

Het is ook zo donker

MICKEY

Ik ga altijd zitten en wacht tot het over is

niet iets gaan zoeken

Onbegonnen werk

in het donker
gewoon zitten
pas iets gaan doen als het licht weer aan is
Als het beter wordt

SJON:

Ik had honger

MICKEY

In het donker

SJON:

Ja in het donker

MICKEY

Fout

Ik heb altijd brood bij me

en een worstje

niks beter in de duisternis

dan brood en een worstje

en augurken

hapje brood

hapje worstje

hapje augurken

ik zit mijn tijd wel uit

niet meer willen

in de duisternis

zitten wachten

hapje brood

zitten wachten

hapje worstje

zitten wachten

hapje augurken

kan je variëren

in de duisternis kan dat

dat je eerst augurken eet qua hapje

dan brood

dan worst

Wat ook lekker is

worst worst brood augurk worst augurk worst brood brood augurk augurk

augurk worst brood

of augurk brood augurk brood augurk brood augurk brood augurk brooden dan toch een stukje

worst

variaties ad lib

SJON onderbreekt de opsomming.

SJON:

En dat noem jij een zinvol bestaan

MICKEY

Dat noem ik DE MENUKAART VAN DE EXISTENTIËLE ONZEKERHEID

Je moet iets eten maar dan moet het godverdomme ook nog iets zijn dat je makkelijk kan
wegstoppen wanneer het licht aangaat

anders sta je in een volgende scene

dertig jaar later

in Kirgizië met een ongeïntroduceerd worstje of oningetroduceerde augurken en God heeft dat
meteen door

SJON verdwijnt

Ik weet niet of jij het LAATSTE FUCKING OORDEEL kent

maar oeiioeioei

Dan prikken ze zo door je worstje heen

Dan zeggen ze

ik vind dat een ongeloofwaardig worstje

MONSTER (Ko) op.

MONSTER:

Wij hebben een huis gebouwd
met heel veel stekkers en snoeren
en hout en ijzer
en veel deuren
maar zonder ramen
We hebben spijkers geslagen
en schroeven diep het hout ingedreven
we zijn een familie geworden
met twijfelachtige omgangsvormen
In ons huis brandt licht zodat het te zien is
en er brandt geluid zodat het te horen is
we ontvangen bezoek
en televisie aan huis
En we hebben de omgeving kaal gehakt
zodat we om ons heen kunnen kijken
en alles dat we gehakt hebben
hebben we in de kachel gestopt
zodat het een tijdlang warm was
maar daarna koud
en de ijzige wind waaide door het huis
Ik heb een stekker van de naaimachine afgeknipt
en aan een boormachine gezet
zodat die het weer deed
maar de naaimachine niet
Toen Frankenstein de naaimachine nodig had
wilde hij de stekker weer van de boormachine afhalen
maar dat heb ik tegengehouden
omdat we de boormachine elke dag nodig hebben
om gaten te boren
om toegang tot het leven te krijgen
en de naaimachine alleen voor Frankenstein
omdat hij van buiten naar binnen werkt
Toen heeft hij
twee schroevendraaiers aan een snoer gezet
en het snoer aan een vlieger vastgemaakt
waardoor ik een aardappelschilmesje moest gebruiken
om zijn verkeerd gedraaide schroeven weer uit het hout te draaien
en de aardappels hebben we toen maar met een eind hout tot pap geslagen
omdat we een hele nieuwe bereidingswijze moesten ontwikkelen
om op te eten
Hij heeft toen een vlinder gevangen
en de vleugels ervan af getrokken
omdat hij iets nodig had voor de binnenkant van mijn geslacht
en we hebben een hond in een kastje geschroefd
om het kastje te laten lopen

Met kauwgom en een stukje wandmeubel heb ik mijn borsten vergroot
's nachts verzamelde Frankenstein alle gevallen haren
en plukte de haren uit de kam
en het afvoerputje van de douche
en legde ze te drogen
en daar hebben we haarstukjes van gemaakt
we hebben de knoppen uit oude radio's gehaald
om onze ontbrekende tanden aan te vullen
Frankenstein heeft nog een tijd lang met een stuk trapleuning in zijn broek gelopen
totdat er iets ging onsteken
maar wat precies
wilde hij niet vertellen
Bovendien kreeg hij nachtmerries
als hij bedacht hoeveel handen omhoog en omlaag gegleden waren
We hebben zo onze best gedaan
We waren te moe om onze gezichten op peil te houden
daarom hebben we leukoplast gebruikt om onze huidhoofden strak naar achteren te plakken
en daar dan snel een hoedje van haar opgezet
zodat het bijna niet opviel aan de voorkant
en we hebben etiketten op alles geplakt
omdat we zo vervreemdend bezig waren dat
we bij god niet meer wisten wat we met wat moesten doen
Ik heb een brood gegeten
van al het stof dat we bij elkaar geveegd hadden
het smaakte naar niks
Ergens zijn we de liefde kwijt geraakt
We hebben het te vaak veranderd in iets anders
totdat we het niet meer herkenden
Alleen het einde herkennen we nog
omdat dat zo donker is

Duisternis.

In de duisternis klinken twee schoten.

SCENE:

PYGMALION (2004)

*ELIZA staat ergens in de schemering bij een lamp, eenzaam op het toneel.
Ergens in het donker staan PICKERING en HANNIE HIGGINS .*

ELIZA:

Ik ben aan het verliezen

HANNIE HIGGINS :

Tijd

ELIZA:

Ik zou graag iets iets iets ZEGGEN!

HANNIE HIGGINS :

Ga je gang

ik verbeter het wel

ELIZA:

Iets zeggen wat niet te verbeteren is

CLAUDIA PICKERING:

Je bent een eind op streek

ELIZA:

Dat bedoel ik niet

HANNIE HIGGINS :

Kan je zeggen wat je wel bedoelt

ELIZA:

Omdat je het niet kan verbeteren

Omdat IK het ben

HANNIE HIGGINS :

Wil je zeggen dat je niet te verbeteren ben

ELIZA:

Nee ik wil zeggen

dat het niet te verbeteren is om het alleen van mij is.

CLAUDIA PICKERING:

Wat wil je zeggen Eliza

ELIZA:

Damme dat ik asseme

HANNIE HIGGINS :

ALS ik

ELIZA:

Dat ik als ik zeg

-pauze, een zucht- asseme op mijn allergevoelst ben me de vuurachtigheid en warmheid van alles voel van wat er in de mensen aan het leven en krioelen is en tot tot helemaal nog niet in begrijsels hoeft te worden gehakt memme gedresseerde mond niet maar zoals alles is in de modder van de hoofden van de mensen van hier maar ook van ver

Dat ben ik

Daar ben ik thuis

in de woorden die meer willen betekenen

die dringen naar alles in de wereld en daarmee de wereld opfrissen zoals liefde doet as alledaagsheid overal aan het hangen is of achter een wanhopig dichtgehouden deur staat

Ik hoor geen liefde meer in mijn woorden omdat het in nette taal aangeharkt is

Ik hoor niet meer de liefde in het gestotter

of is dat sentimenteel

de warmte van het gefluister

of is dat verward

of de menselijkheid van tegennatuurlijk aan elkaar geplakte gedachten

of is dat onbegrijpelijk

HANNIE HIGGINS :

Je zegt toch iets om iets gedaan te krijgen

dan moet dat toch duidelijk zijn

ELIZA:

Of je zegt iets om naast de wereld nog een wereld te hebben waar meer troost te halen is of een lach

omdat die in de echte wereld schaars wordt door de duidelijkheid die er doorheen waart

Maar god bewaar me als er een echte liefde over ons heen raast

als een rauw vernietigend vuur

dan zit je daar met je aangeharkte taal

Dat kan toch niet

In die vuurstorm moeten toch alle woorden kapotspringen als glazen potten

en de betekenissen moeten eruit lopen

alles door elkaar

in nieuwe woorden

HANNIE HIGGINS :

Wat kan je dan nog tegen mij zeggen

ELIZA:

Alle woorden

bestaande en onbestaanbare

alles wat gezegd of gehoord, gezongen of gefluisterd wordt

Alle woorden waarop gedanst, gehuild of waarvoor gevochten wordt

zou ik verzamelen en zeggen

Of is dat hysterisch

Ik zou het gebrabbel van babies en het gestotter van gehandicapten stelen

omdat die de grootste mysteriën in zich dragen

Of is dat naief

Ik zou de laatste zuchten van de doden uit hun kelen trekken en aan elkaar knopen om jou te laten horen wat ze in de hemel zeggen

Of is dat a-sociaal

Ik zou ratelen schreeuwen zingen huilen lachen en onbegrijpelijkheden uitkramen voorbij de taal

Het te vergeten en onopgetekende verhaal van onvergetelijke kleinigheden

Of is dat kinderachtig

Claudia's verbaasde blik

de manier waarop haar rechterhand over haar linkerarm dwaalt

Onze pasteltrage jurken die over onze knieën gleden terwijl we langs de rozen liepen

Jouw beregende huid die zomermiddag toen het onweer ging plenzen

en wij daar zaten met onze gelakte teennagels en we blij omhoogkeken

Of kan je dat niet zo zeggen

kan ik dat niet meer zeggen

HANNIE HIGGINS en CLAUDIA PICKERING staan er wat moeilijk bij.

CLAUDIA PICKERING:

Eliza

ELIZA:

Ik ben het aan het verliezen en ik weet niet of ik blij moet zijn met wat ik terug krijg

Het mist

het mist bij mij

HANNIE HIGGINS :

Waar ... eh waarwaren we gebleven

CLAUDIA PICKERING:

Ja waar zijn we gebleven

HANNIE HIGGINS :

Bijvoorbeeld het mist is raar

Iedereen zal denken dat je het over een weersgesteldheid hebt

winter, koud, nat, guur: het mist

Terwijl je bedoelt

ELIZA:

Misschien bedoel ik DAT wel

HANNIE HIGGINS :

maar JIJ bedoelt dat niet

Jij bedoelt: ik mis iets

ELIZA:

Ook

SCENE:**THE END (Blokhut 2001)**

HARM (Rayman) staat op een trap. NICK (Ko) staat beneden. ALLART (Martin) doet iets vaags achter op het toneel.

HARM:

Ik heb de asfaltwegen achter me gelaten
met de duidelijke belijningen en de goed verspreide toiletten
De bossen beginnen te groeien
en worden verwerkt tot spaanplaat
en moderne interieurs
Ik raak in een gebied dat niet alleen door wegen en paden
maar ook door goden en satelieten verlaten is
Ik heb al het stof en het vuil van wegen geslikt
en het opgewaaide stof
heeft bezit van mijn luchtwegen genomen
en mij benauwd gemaakt om te leven
en me benauwd gemaakt om te praten
om elkaar meer te zeggen dan kuchende zinnen
en hondengeblaf
Ik raak buiten adem
buiten mijn woorden
ik ... eh ...
raak door mijn tekst heen

NICK:

Niks aan te doen

HARM:

Ik heb geen tekst meer
zal ik zwijgend wat inschenken?

NICK:

Ja misschien kunnen we het nog een tijdje op de regieaanwijzingen uitzingen.

Lichten gaan uit op wat flikkerende tl-buizen na.

NICK:

Gaat zitten
Schenkt in

HARM:

Kijkt verslagen uit raam

NICK:

Gaat af

ALLART:

Trekt af

NICK:

Komt op

HARM:

Schenkt in

Bel gaat

Bel gaat.

HARM:

Doek.

Black Out.

Dit was Alex d'Electrique

Bedankt voor de aandacht

THE EX zet in

SCENE 23:

OUTRO & THE EX
